

DIE II. JULII.

In Visitatione B. Mariæ Virg.

Duplex ij. classis.

**Omnia hic non propria
ut in Festis B. M. V. per
Annum. [191]**

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. 566.

V. Benedicta tu in mulieribus. **R.** Et benedictus fructus ventris tui.

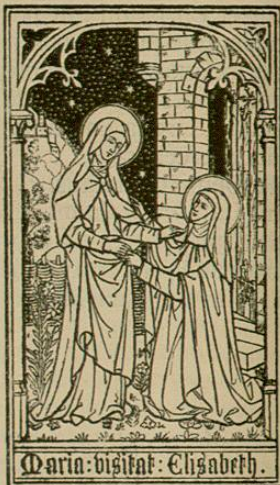
Ad Magnif. Aña. Beata es María, quæ credidisti : perficiuntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cœlestis grátiae munus impertire : ut quibus beátæ Virginis partus exstitit salutis exórdium, Visitationis ejus votiva solémnitas, pacis tríbuat incremētum. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ S. Joannis, Aña. Puer qui natus est nobis, plus quam Prophéta est : hic est enim de quo Salvátor ait : Inter natos mulierum non surréxit major Joánne Baptista.

V. Iste puer magnus coram Dómino. **R.** Nam et

manus ejus cum ipso est.

Oratio.

DEus, qui præsentem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitate fecisti : da pópulistuis spirituálium grátiam gaudiórum ; et ómnium fidélium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invit. Visitationem Virginis Mariæ celebrémus,

* Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte. 2.

Hymn. Quem terra. [194]

In I. Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. **Cap. ij.**

SGO flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introduxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis : quia amore lángueo. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me. Adjúro vos filíæ Jerúsalem per cápreas, cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit.

R. Surge, própéra amíca mea, formósa mea, et veni : jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit :

* Vox túrturis audíta est in terra nostra. **V.** Intrávit María in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth. — Vox túrturis.

Lectio ij.

VOX dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles : símilis est diléctus meus cáprea, hinnulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum respiciens per fenéstras, prospiciens per cancellos. En diléctus meus loquitur mihi : Surge, própéra amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit : vox túrturis audíta est in terra nostra : ficus prótulit grossos suos : vineæ florétes dedérunt odórem suum.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? **V.** Vidérunt eam filíæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudáverunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. — Vidérunt.

Lectio iij.

SURGE, amíca mea, speciósa mea, et veni : colúmba mea in foráminibus petrae, in cavérna macéria, osténde mihi faciém

tuam, sonet vox tua in áuribus meis : vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Cápíte nobis vulpes párvulas, quæ dæmolíuntur véneas : nam vénea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília donec aspíret dies, et inclinéntur umbrae. Revértere : similis esto, dilécte mi, cáprea hinnulóque cervórum super montes Bether.

✠. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, et exclamávit : Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui : * Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? ✠. Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. — Et. Glória. Et.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaph. mense Jul.

Lectio íb.

QUM ad nos advenisset Redemptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amicum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in

útero aspexisset Joánnes, términos natúrae concútiens, exclámat : Video Dóminum, qui natúrae impósuit términos, et non expécto tempus nascéndi : novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium : in me est enim, qui est aetérnus : egrédíar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirábiliū compendiósam prædicábo cognitióem. Sum signum : significábo Christi advéntum. Sum tuba : próferam Fílii Dei in carne dispensatióem. Tuba canam, eo ipso patérnae linguæ benedicam, et eam traham, ut loquátur. Tuba canam, et úterum matérnum vivificábo.

✠. Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles : * Símilis est diléctus meus cáprea, hinnulóque cervórum. ✠. Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, a summo cælo egréssio ejus. — Símilis.

Lectio v.

Vides, o dilécte, quam sit novum et admirábile mystérium. Nondum nascitur, et saltibus loquitur : nondum appáret, et

minas inténtat : nondum ei permíttitur clamáre, et perfecta audítur : nondum ducit vitam, et Deum prædicat : nondum aspícit lucem, et solem índicat : nondum páritur, et próperat præcurrere : non fert enim præsente Dómino continéri : non sústinet natúrae exspectáre términos ; sed conténdit rúmpe-re cárcerem ventris, et studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula : et quid ego sédeo vinctus, et retíneor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constítuat : et ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, et prædicábo ómnibus : Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

✠. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ✠. Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ✠. Beátam me dicent omnes generatióes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. — Et.

Lectio vj.

SED dic nobis Joánnes, cum adhuc in tenebróso matris útero conti-

neáris, quómo do intúeris et audis? quómo do res divinas contempláris? quómo do éxsilis et exsúltas? Magnum est, inquit, quod perágitur mystérium, et actus ab humana remótus comprehénsio. Mérito innovo natúram propter eum, qui est innováturus ea quæ sunt supra natúram. Video, etsi adhuc in útero sim, quóniam in útero gestári video solem justítiæ. Auribus percípío, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum consídero carne indútum. Exsúltó, quóniam univérso effectórem video formam hóminis suscipere. Exsílio, quóniam mundi Redemptórem cógíto incorporátum. Præcúrró advéntum ejus, et quodámmo do vobis præeo confessi óne.

✠. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María : * Magnificat ánima mea Dóminum. ✠. Veníte et audíte, et narrábo quanta fecit Deus ánima meæ. — Magnificat. Glória Patri. Magnificat.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vii. **Cap. j. d**

IN illo tempore: Exsurgens Maria abiit in montana cum festinatione, in civitatem Juda: Et intravit in domum Zachariae, et salutavit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. Comm. in Lucae
cap. j. post init.

Ontuendum est, quia superior venit ad inferiorem, ut inferior adjuvetur, Maria ad Elisabeth, Christus ad Joannem. Denique etiam postea, ut sanctificaret baptismum Joannis, Dominus venit ad baptismum. Cito quoque adventus Mariae, et praesentiae divinae beneficia declarantur. Vide distinctionem, singulorumque verborum proprietatem. Vocem prior Elisabeth audivit, sed Joannes prior gratiam sensit. Illa naturae ordine audivit, iste exultavit ratione mysterii. Illa Mariae, iste Domini sensit adventum. Istae gratiam loquuntur, illi intus operantur, pietatisque my-

sterium maternis adoriuntur profectibus: duplicique miraculo prophetae matres spiritu parvulorum. Exsultavit infans, replata est mater. Non prius mater replata, quam filius: sed cum filius esset replatus Spiritu sancto, replavit et matrem.

R. Beata me dicent omnes generationes:

* Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **R.** Et misericordia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia fecit.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viij.

ET unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? Hoc est, quod tantum bonum mihi accidit, ut mater Domini mei veniat ad me? Miraculum sentio, agnosco mysterium: mater Domini Verbo feta, Deo plena est. Mansit autem Maria cum illa mensibus tribus, et reversa est in domum suam. Bene inducitur sancta Maria et exhibuisse officium, et mysticum numerum custodisse. **¶** Non enim

sola familiaritatis est causa quod diu mansit, sed etiam tanti vatis profectus. Nam si primo ingressu tantus profectus existit, ut ad salutationem Mariae exsultaret infans in utero, repletur Spiritu sancto mater infantis: quantum putamus usu tanti temporis sanctae Mariae addidisse praesentiam? Ungebatur itaque, et quasi bonus athleta exercebatur in utero matris Propheta: amplissimo enim virtus ejus certamini parabatur.

R. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae, * Christus Deus noster.

R. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvenam, quicumque celebrant tuam sanctam Visitationem. — Quia ex te. **Gloria Patri. Christus.**

Pro SS. Mart. Processo et Martiniano.

Lectio ix.

O tempore Petrus et Paulus tenebantur sub custodia Mamertini in monte Tarpejo, duo custodes, Pro-

cessus et Martinianus, cum aliis quadraginta, Apostolorum praedicatione miraculisque commoti, se ad Jesu Christi fidem converterunt: et cum repente fons e saxo ortus esset, baptizati sunt. Qui permiserunt Apostolis, ut si velent, abirent. Sed Paulinus militum praefectus, re cognita, Processum et Martinianum a suscepto consilio revocare conatur. Qui cum frustra tempus contineret, ipsorum ora saxo contundi, dentesque comminui jubet. Mox ad Jovis statuam adductos, cum eadem constantia veneratos se idola negarent, imperat equuleo torqueri, candentibus laminis ad eorum corpus admotis, ac caedi fustibus. Quibus in cruciatibus una haec illorum vox audiebatur: Sit nomen Domini benedictum. Denique conjecti in carcerem, paulo post extra Urbem via Aurelia securi feriuntur. Quorum corpora Lucina in praedio suo sepelivit, sexto Nonas Julii: quae postea in Urbem translata, in basilica principis Apostolorum condita sunt.

Te Deum. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Exsurgens *María** abiit in montána cum festinatione in civitatem Juda.

2. Intravit *María** in domum *Zachariæ*, et salutavit *Elisabeth*.

3. Ut audivit* salutationem *Maríæ Elisabeth*, exsultavit infans in útero ejus, et repléta est *Spiritu* sancto, allelúia.

4. *Benedicta* tu inter mulieres, et *benedictus* fructus ventris tui.

5. Ex quo facta est* vox salutationis tuæ in auribus meis, exsultavit infans in útero meo, allelúia.

Capitulum. Eccli. xxiv. b

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus.

O Gloriosa *Virginum*,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, párvulum
Lactente nutris úbere.

Quod Heva tristis abstulit,

Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuas,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per *Virginem*

Gentes redemptæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de *Virgine*,
Cum *Patre*, et almo *Spiritu*,
In sempiterna sæcula.

Amen.

✠. *Benedicta* tu in mulieribus. ✠. Et *benedictus* fructus ventris tui.

Ad Bened. Añæ. Cum audisset salutationem *Maríæ Elisabeth*, exclamavit voce magna, et dixit: Unde hoc mihi, ut veniat mater *Dómini* mei ad me? allelúia.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus *Dómine*, cœlestis grátiae munus impertire: ut quibus beátæ *Virginis* partus exstitit salutis exórdium, *Visitationis* ejus votiva solémnitas, pacis tríbuat incrementum. Per *Dóminum*.

Deinde fit Commemor. SS. Processi et Martiniani Mart. tantum, Añæ. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timere: multis passéribus meliores estis vos.

✠. Exsultábunt.

Oratio.

Deus, qui nos sanctórum *Martyrum* tuórum *Processi* et *Martiniani* gloriósis confessionibus circúmdas et prótegis: da nobis et eórum imitatione proficere et intercessionem gaudere. Per *Dóminum*.

Ad Primam, in ✠. brevi dicitur ✠. Qui natus es de *María Virgine*.

AD TERTIAM.

Capit. Ab initio. 566.

✠. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie tua. ✠. Intende, prospere procéde, et regna. Et. *Glória Patri*. Spécie.

✠. Adjuvabit eam *Deus* vultu suo. ✠. *Deus* in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. xxiv. b

ET sic in *Sion* firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in *Jerúsalem* potestas mea. Et radicavi in pópulo honorificato, et in parte *Dei* mei hereditas illius, et in plenitudine sanctórum detentio mea.

✠. br. Adjuvabit eam, * *Deus* vultu suo. Adjuvabit. ✠. *Deus* in médio

ejus, non commovébitur. *Deus* vultu. *Glória Patri*. Adjuvabit.

✠. Elégit eam *Deus*, et praelégit eam. ✠. In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. xxiv. b

IN platéis sicut cinnómum, et bálsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitatem odoris.

✠. br. Elégit eam *Deus*, * Et praelégit eam. Elégit eam. ✠. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. *Glória Patri*. Elégit.

✠. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ✠. Propterea benedixit te *Deus* in aeternum.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. 566.

Psalmi, Capit. et Hymn. ut in Festis B. M. V. [191]

✠. *Benedicta* tu in mulieribus. ✠. Et *benedictus* fructus ventris tui.

Ad Magnif. Añæ. Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam húmitem respexit *Deus*, allelúia.

Deinde fit Commem. de Octava Apost. Añæ. *Petrus* Apóstolus. ut infra. 568.

INFRA OCTAVAM
SS. Petri et Pauli.

Omnia dicuntur de Comuni Apostolorum [2] præter Lectiones et Añas ad Benedictus et ad Magnificat quæ dicuntur ut infra notatur.

Ad Bened. Aña. Gloriosi principes terræ, * quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

℣. In omnem terram exiit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnif. Aña. Petrus Apóstolus, * et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine.

℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Mémoires erunt nómni tui Dómine.

Oratio.

Deus, qui hodiernam diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli martyrio consecrasti: da Ecclesiæ tuæ, eorum in omnibus sequi præceptum, per quos religionis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

—*—

DIE III. JULII.

Quinta die infra Octavam
SS. Apost. Petri et Pauli.
Semiduplex.

In j. Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occur-
rente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Leónis
Papæ.

Ex Serm. j. in Natali Apo-
stolorum Petri et Pauli,
in fine.

Lectio ib.

Retiósia est in conspéctu Dómini mors sanctorum ejus: nec ullo crudelitatis genere destrui potest sacraménto crucis Christi fundata religio. Non minúitur persecutióibus Ecclésiá, sed augétur: et semper Dominicus ager segete ditiori vestitur, dum grana, quæ singula cadunt, multiplicata nascuntur. Unde duo ista præclára divini séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum millia Mártyrum protestántur, qui apostolicórum æmuli triumphórum, Urbem nostram purpuratis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multá-

rum honóre gemmárum consérto uno diademáte coronárun.

℟. Vidi conjúctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. — Isti sunt.

Lectio v.

DE quorum præsidio, dilectíssimi, divínus nobis ad exemplum paciéntiæ, et confirmatióem fidei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in corpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsim, nihil debémus sentíre discretum: quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquales.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósia est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vj.

Sicut autem et nos ex-péti sumus, et nostri probavére majóres, credimus atque confidimus, inter omnes labóres istius vitæ ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratióibus adjuvándos: ut quantum própriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Isti sunt. [13]

In iij. Nocturno, Homilia.
Perfécus ille. de Comm.
Apost. ij. loco. [23]

—*—

DIE IV. JULII.

**Sexta die infra Octavam
SS. Apost. Petri et Pauli.****Semiduplex.****In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.****In II. Nocturno.**De Expositione sancti
Joannis Chrysostomi in
Epistolam ad Romanos.**Serm. xxxij. in morali
exhortatione.****Lectio II.**

QUM Paulus Apóstolus grátiam Dómini nostri Jesu Christi, matrem ómnium bonórum nobis precétur; réliquum est, ut nos tali patrocínio dignos exhibeamus, ut non hic solum vocem Pauli audiámus, sed et postquam illuc migráverimus, athlétam Christi vidére mereámur. Imo si hic audivérimus, et illic ipsum omníno vidébimus, licet non e propínquostantes, vidébimus tamen prope regálem thronum splendéntem, ubi Chérubim Deum glórficant, ubi Séraphim volant, illic Paulum vidébimus cum Petro sanctorum chori príncipem ac ducem, et ejus germana caritate fruémur.

R. Vidi conjúctos viros habéntes splendidas ve-

stes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. — Isti sunt.

Lectio v.

SI enim, cum hic esset, usque ádeo diligébat hómines, ut cum dissólvi et cum Christo esse cúperet, elégerit tamen hic esse: multo magis illic ferventiórem caritátem osténdet. Ego et Romam proptérea diligo, tamétsi aliúnde illam laudáre queam, nempe a magnitúdine, ab antiquitate, a pulchritúdine, a multítudine, ab império, a divitiis, et a rebus in bello fórtiter gestis. Sed his ómnibus omíssis, ob id illam beátam prædico, quod erga illos Paulus, dum víveret, ádeo fuit benévolutus, ádeo illos amávit, et coram disséruit, et postrémo vitam apud eos finívit. Cujus sanctum corpus ipsi póssident: et proptérea civitas illa hinc facta est insignis magis quam ab aliis rebus ómnibus: et tamquam corpus magnum ac válidum duos

habet óculos fulgéntes, sanctorum vidélicet horum córpora.

R. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósá est in cœlis. **V.** Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejectionem nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi.

NON ita cœlum splendéscit, quando rádios sol demíttit, quemámodum Romanórum urbs duos istos fulgóres ubique terrárum emittens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte, et horréte, quale spectáculum visúra sit Roma: Paulum vidélicet repénte ex theca illa cum Petro resurgéntem in occúrsum Dómini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? quálibus corónis duábus ornátur urbs ista? quálibus caténis áureis cincta est? quales habet fontes? Proptérea admiror hanc

urbem, non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam quamcúmque rerum spéciem, sed propter colúmnas illas Ecclésiæ. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affígi sepúlcro, vidére púlverem corpóris illius, quæ adhuc in Christo déerant adimpléntis, stigmata illius gestántis, prædicatióem Evangélii ubique seminántis?

R. Isti sunt. [13]**In III. Nocturno.**Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.**Lectio vii. Cap. xix. d**

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homília venerábilis
Bedæ Presbyteri.**In Natali S. Benedicti.**

QUO sunt órdines electórum in juicio futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquéunt ómnia, et secúti sunt illum: álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquéunt, sed de his tamen quæ ha-

bébant, quotidíanas dare eleemósynas Christi pauperibus curábant : unde et auditúri sunt in iudicio : Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bíbere.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

LECTIO VIIIJ.

SED et reprobórum duos ibi futúros órdenes Dómino narránte compérimus : unum eórum, qui fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur : Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo, et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel susceptam per apostásiam

deseruére : de quibus dicit : Qui autem non credit, jam iudicátus est : quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnám :

* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. — Quorum Glória Patri. Quorum.

LECTIO IX.

VERUM his cum timóre et pavóre débito paupéris commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promissa convertámus auditum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequáribus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrenis afféctibus sive possessionibus pro Christi disci-

pulátu renuntiáverit, quoplus in ejus amórem profecerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscipere afféctu, et suis gaudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 18.

Vesperæ de sequenti.

DIE V. JULII.

S. Antonii Mariæ Zaccaria **Conf. Duplex.**

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter sequentia.

Oratio.

FAC nos Dómine Deus, supereminéntem Jesu Christi sciéntiam, spiritu Pauli Apóstoli ediscere; qua beátus Antónius Mariá mirabíliter eruditus, novas in Ecclésia tua clericórum et virginum famílias congregávit. Per eúdem Dóminum.

Comm. Octavæ SS. Apostolorum. 568.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO IJ.

ANtónius Mariá Zaccaria, Cremónæ in Insúbria nóbili gènere natus, jam a púero qua futúrus esset sanctitáte porténdere visus est.

Eximiárum enim in eo virtútum significatiónes matúre eluxérunt, pietátis in Deum ac beátam Virginem; insígnis præsertim in páuperes misericórdiæ; quorum inópia sublevándæ, vel pretiósæ veste sibi detrácta, haud semel púero fuit. Humanioribus lítteris in pátria excúltus, Ticíni philosophiæ, Patávi medicinæ addiscéndæ óperam dedit : utque omnibus vitæ integritáte, ita et æqualibus acúmíne ingénii fácte antecélluit. Láuream adéptus ac domum revérsus, ubi intellexit se Dei mónitu ad animórum magis quam córporum morbis medéndum vocári, in sacras disciplínas percipiéndas sédulo incúbuit. Intérea ægrótos víseré, púero christiána doctrína informáre, júvenum coetus pietáte excólere, ætáte étiam provéctos ad mores emendándos fréquenter hortári non déstitit. Sacris initiátus cum primo litáret, cælésti obórto lúmine, Angélorum coróna circúmdatus stupénti pópulo apparuisse tráditur. Exínde animárum salúti impénsius consúlere, depravátis

móribus summa ope obsistere curæ fuit. Ad hæc ádvenas, egénos, afflíctos patérno compléxus afféctu, piis allóquiis atque subsidiis recreátos ita solári, ut ejus domus miserórum perfúgium haberétur, ipseque pater pátriæ atque ángelus merúerit a suis civibus appellári.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Medioláni, cum secum agitáret uberióres in rem cristiánam manáre posse fructus, si in vínea Dómini sibilabórum sócios ascísceret, re comunicáta cum Bartholomæo Ferrário et Jacóbo Morígia nobilíssimis et sanctíssimis viris, sodalitátis Clericórum Regulárium fundaménta jecit; quam, ob suum in génitium Apóstolum amórem, a sancto Paulo nuncupávit : quæ, Cleménte séptimo Pontífice máximo approbánte et Paulo tér-

tio confirmánte, brevi per complúres regiónes propagáta est. Sanctimóniálium quoque Angelicárum societas ipsum Antónium Mariám paréntem et auctórem hábuit. Qui tamen ádeo de se submisse sentiébat, ut nullo pacto præesse suo órđini unquam volúerit. Tanta vero fuit patiéntia, ut formidolíssimas tempestátes in suos commótas constánti ánimo perférret; tanta caritáte, ut piis adhortatióribus religiósos viros ad Dei amórem inflammare, Sacerdótes ad apostólicam vivéndi normam revocáre, patrúmque famílias sodalítia ad bonam frugem institúere nunquam intermiserit; imo intérdum præláta cruce per cómpita plateásque cum suis progréssus, férvida ac veheménti oratióne, aberrántes improbósque hómínes ad salútem redúceret.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ índuit eum.
* Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum — Et ad portas.

Lectio vij.

Illud étiam memorándum quod in Jesum crucifixum amóre flagrans, crucis mystérium ab ómnibus, ad statum æris campáni indícium, sexta quaque féria sub vésperas, recoléndum curávit; sanctíssimum Christi nomen in suis scriptis passim usurpábat et in ore semper habébat; ejusdemque cruciátus, vere Pauli discipulus, in corpore suo præ se ferébat. In sacram Eucharístiam singulári caritáte ferebatur; cujus et frequénter percipiéndæ consuetúdinem instaurávit; et morem e sublímí throno públice in trídium adorandæ invexisse perhibétur. Pudicitíam ádeo cóluit ut étiam in exsángui corpore, revivíscere visus, ejus amórem testarétur. Accessére cœlestia dona éctasis, lacrymárum, futurórum evéntuum cognitiónis, scrutatiónis córdium, virtútis in humáni géneris hostem. Tandem magnis labóribus ubíque exantlátis, Guastállæ, quo pacis sequéster accítus fúerat, gravi morbo corréptus est. Cremónam addúctus,

inter suórum fletus et compléxus piússimæ matris quam próxime obitúram prædíxit; supérna Apostolórum visióne recreátus, sodalitátis suæ incrementa prænúntians; tértio Nonas Júlii anno millésimo quingentésimo trigésimo nono, sanctíssime óbiit, annos natus sex supra trigínta. Cultum tanto viro, ob exímiam ejus sanctitátem et signórum cópiam a cristiáno pópulo statim exhibítum, Leo decimustértius Póntifex máximus ratum hábuit et confirmávit : eumdemque anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, in festo Ascensiónis Domínicæ, solémni ritu Sanctórum fastis ascrípsit.

R. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. x. 15. 21.

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Quisquis non receperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Et cum egréssus esset in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. xlvij. de diversis.

Urum videtur et grave quod Dominus imperavit; ut si quis eum vult sequi abneget seipsum: sed non est durum nec grave quod ille imperat, qui adjuvat ut fiat quod imperat. Nam illud verum est quod ei dicitur in Psalmo: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras. Quidquid enim durum est in preceptis, ut sit lene, caritas facit. Novimus quanta ipse amor facit. Quid autem est, Negiget se? Non presumat de se, sentiat se hominem, et respiciat dictum propheticum: Maledictus omnis qui spem suam ponit in homine: subducatur se sibi sed non deorsum versus: subducatur se sibi ut hæreat Deo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et per-

manens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

QUO sequendus est Dominus? quo iit, novimus: resurrexit enim et ascendit in celum: illo sequendus est. Plane desperandum non est quia ipse promisit, non quia homo aliquid potest. Jam quare desperemus, si membra illius capitis sumus? Bonum est illo eum sequi; sed videndum est, quo: etenim verba ista Dominus Jesus non tunc dicebat quando a mortuis jam resurrexerat: nondum erat passus, venturus erat ad crucem, venturus ad exhonorationem, ad contumelias, ad flagella, ad spinas, ad vulnera, ad insultationes, opprobria, mortem. Quasi exasperata est via: pigrum te facis, non vis sequi: Sequere. Nam quis non velit ire ad exaltationem? omnes delictat celsitudo, sed humilitas gradus est.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate er-

go, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

Ex Epist. xxxviii.

Tolle crucem tuam et sequere Dominum. Crux enim nostra quam Dominus portare a nobis jubet, ut cum expeditissimis sequamur, quid aliud quam mortalitatem carnis hujus significat? ipsa enim nos cruciat, donec absorbeat mors in victoriam. Crux ergo hæc ipsa crucifigenda est, et transfigenda est clavis timoris Dei, ne solutis et liberis membris reluctanter portare non possis: sequi enim Dominum, nisi eam portans, omnino non valet. Nam quomodo eum sequeris si non es ejus? qui autem Jesu Christi sunt, ait Apostolus, carnem suam crucifixerunt cum passionibus et desideriiis.

Te Deum laudamus. 18.
In Laudibus fit Commemoratio Octavæ SS. Apostolorum. 568.

Vesperæ de sequenti.

DIE VI. JULII.

**In Octava SS. Apostol.
Petri et Pauli.**

Duplex.

**Omnia ut in j. Vesperis
de Communi Apostol. [2]
præter sequentia.**

℣. Constitues eos principes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nominis tui Domine.

Ad Magnificat, Aña. Petrus Apostolus, et Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

Oratio.

DEus, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit, et copostolum ejus Paulum tertio naufragantem, de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede, ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit Commemor. præced. Aña. Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans, divitias cælo condidit ore, manu.

℣. Justum deduxit.

Ad Matutinum, et alias Horas, omnia dicuntur de Communi Apostol. [5]

In j. Nocturno, **Lectio-
nes de Scriptura occur-
rente.**

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio ib.

Uasnam vobis, o
beáti Apóstoli, re-
ferémus grátias,
qui tantum pro nobis labo-
rástis? Mémini tui Petre,
et obstupésco : recórdor
tui Paule, et excédens
mente, ópprimor lácry-
mis. Quid enim dicam,
aut quid loquar, vestras
contémplans afflictiónes,
nescio. Quot cárceres san-
ctificástis? quot caténas
decorástis? quot torménta
sustinuístis? quot maledí-
cta tolerástis? quómodo
Christum portástis? quó-
modo prædicatióne Ecclé-
sias lætificástis? Sunt be-
nedicta vestræ linguæ
instrumenta : ságuine
conspérsa sunt membra
vestra propter Ecclésiám.
Vos Christum imitati estis
in ómnibus. In omnem
terram éxiit vester sonus,
et verba vestra in fines
orbis terræ.

℟. Vidi conjúctos viros
habéntes spléndidas ve-

stes, et Angelus Dómini
locútus est ad me, dicens :

* Isti sunt viri sancti facti
amíci Dei. **℣.** Vidi Ange-
lum Dei fortem, volántem
per médium cœlum, voce
magna clamántem, et di-
céntem. — Isti sunt.

Lectio b.

GAudeas Petre, cui
datum est, ut ligno
crucis Christi frueréris. Et
ad magístri quidem simili-
túdinem voluísti crucifigi,
non recta quidem figúra,
ut Christus Dóminus, sed
cápíte in terram verso,
tamquam qui a terra in
cœlum iter fáceres. Beáti
clavi, qui sancta illa mem-
bra penetrárunť. Tu cum
omni fidúcia in manus
Dómini ánimam tradidísti,
qui assídue ei et ejus
sponsæ Ecclésiæ servísti,
qui fervénti spírítu Dó-
minum dilexísti ómnium
Apostolorum fidelíssimus.

℟. Beáti estis cum male-
dixerint vobis hómines,
et persecúti vos fúerint,
et dixerint omne malum
advérsus vos, mentiéntes,
propter me : * Gaudéte et
exsultáte, quóniam mer-
ces vestra copiósá est in
cœlis. **℣.** Cum vos óderint
hómines, et cum separá-
verint vos, et exprobrá-

verint, et ejécerint nomen
vestrum tamquam ma-
lum propter Filium hó-
minis. — Gaudéte.

Lectio bj.

GAudeas et tu beáte
Paule, cui caput fuit
gládio amputátum, cujus
virtútes nullis verbis ex-
plicári possunt. Quisnam
gladius sanctum guttur
tuum pervásit, Domíni-
cum, inquam, instrumén-
tum, quod a cœlo habétur
in admiratióne, et quod
terra reverétur? Quisnam
locus tuum ságuinem
excépit, lactis spécie in
ejus qui te percússit, tú-
nica apparéntem? qui áni-
mam illius bárbari supra
modum dulciórem red-
dens, fidélem effécit cum
sóciis. Sit mihi gladius ille
pro coróna, et clavi Petri
pro gemmis infixis in
diadémate.

℟. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio bj. Cap. xiv. c

IN illo tempore : Cóm-
pulist Jesus discipulos
ascéndere in navículam,
et præcédere eum trans
fretum, donec dimitteret
turbas. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 2. Comm. in cap. xiv.
Matthæi.

Discipulis Dóminus
præcépit transfre-
táre, et cónpulist ut
ascénderent navículam.
Quo sermóne osténditur,
invítos eos a Dómino re-
cessísse, dum amóre præ-
ceptóris ne punctum qui-
dem témporis ab eo vo-
lunt separári. Et dimissa
turba ascéndit in montem
solus oráre. Si fuissent cum
eo discipuli Petrus et Jacó-
bus et Joánnes, qui vide-
rant glóriam transformá-
ti, fórsitan ascédisset
in montem cum eo : sed
turba ad sublímia sequi
non potest, nisi docúerit
eam juxta mare in líttore,
et alúerit in desérto.

℟. Isti sunt qui vivéntes
in carne, plantavérunt
Ecclésiám ságuine suo :
* Cálicem Dómini bibé-
runt, et amíci Dei facti
sunt. **℣.** In omnem terram
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba eó-
rum. — Cálicem.

Lectio bj.

Quod autem ascéndit
solus oráre, non ad
eum réferas, qui de quin-
que pánibus, quinque mil-

lia saturávit hóminum, excéptis párvulis et muliéribus; sed ad eum, qui audíta morte Joánnis secessit in solitúdinem: non quod persónam Dómini separémus, sed quod ópera ejus inter Deum hominémque divisa sint. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus. Recte quasi invíti et retractántes Apóstolia Dómino recésserant, ne illo absente naufrágia sustinérent.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illi glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicé-runt regna, operáti sunt justítiam.— Quorum. Gló-ria Patri. Quorum.

Lectio jr.

Denique Dómino in montis cacúmine commoránte, statim ventus contrárius óratur, et turbat mare, et periclitántur Apóstoli: et tándiu ímminens naufrágium perseverat, quámdui Jesus véniat. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Statiónes et vigíliæ militáres in terna horárum

spátia dividúntur. Quando ergo dicit, quarta vigília noctis venisse ad eos Dóminum, osténdit tota nocte periclitátos; et extrémó noctis, atque in consummatione mundi, eis auxiliúm præbitúrum.

Te Deum. 18.

IN LAUDIBUS.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Aña. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Oratio ut in j. Vesp. 577.

IN II. VESPERIS.

Omnia de Communi [18] præter **V.** et **Añam** ad **Magnificat** quæ dicuntur ut in j. Vesperis. 577.

Et fit Comm. sequentis.

DIE VII. JULII.

SS. Cyrilli et Methodii

Pontificum et Confess.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. [70] præter sequentia.

IN I. VESPERIS,

quando dicendæ sint.

Hymnus ut infra ad Matutinum.

V. Sacerdótes tui induántur justítiam. **R.** Et sancti tui exsúltent.

Ad Magnif. Aña. O quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona, dicéntium Sion: Regnabit Deus tuus.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Slavóniæ gentes per beátos Confessóres tuos atque Pontífices Cyrillum et Methódium ad agnitióem tui nóminis venire tribuísti: præsta, ut quorum festivitáte gloriámur, eórum consórtio copulémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Sedibus cœli nítidis receptos
Dicite athlétas géminos,
fidéles;
Slávica duplex cólumen,
decúsque
Dicite gentis.

Hos amor fratres sociávit unus,
Unaque abdúxit pietas
erémo,
Ferre quo multis célerent
beátæ
Pígnora vitæ.

Luce, quæ templis súperis
renidet,

Búlgaros complent, Móravos,
Bohémos;

Mox feras turmas número
sá Petro

Agmina ducunt.

Débitam cincti méritis corónam

Pérgite o flecti lácrymis
precántum;

Prisca vos Slavis opus est
datóres

Dona tuéri.

Quæque vos clamat generósa
tellus

Servet æternæ fidei nitórem;

Quæ dedit princeps, dabit
ipsa semper

Roma salútem.

Gentis humanæ Sator et
Redémptor,

Qui bonus nobis bona cuncta
præbes,

Sint tibi grates, tibi sit
per omne

Glória sæclum. Amen.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Ex Litteris Encyclicis Leonis PP. XIII.

Cyrillus et Methódus fratres germani, Thessalonice amplissimo loco nati, Constantinópolis matúre